

การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้ลำปางโมเดล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

The development of administrative model of Kanlayanawat School by using Samang models under the Office of Secondary Educational Service Areas, Area 25

ประวิทย์กาศา บุญจุฑาสิริกุล¹ อติศักดิ์ มุ่งชู²

Prawitkasa Boonjuthasirikool¹ Adisak Moongchu²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการในโรงเรียนกัลยาณวัตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 2) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบจำลองลำปางโมเดล 3) เพื่อทดลองแบบจำลองลำปางโมเดล 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนกัลยาณวัตรที่มีต่อแบบจำลองลำปางโมเดล ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกัลยาณวัตร จำนวน 7,405 คน กลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางเครจีและมอร์แกนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,984 คน โดยใช้เทคนิคการคัดเลือกแบบสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัญหา, แบบจำลองลำปางโมเดล, แบบทดสอบ มี 3 ฉบับ, แบบประเมินคุณภาพผู้เรียน, แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์, แบบประเมินอุปนิสัย, แบบประเมินอัตลักษณ์, แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าทดสอบความแปรปรวน t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างและพัฒนาแบบจำลองลำปางโมเดล การทดลองแบบ Field Testing Design (1:100) พบว่าประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้ลำปางโมเดล 82.57/83.75 (E1 /E2) สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ 2) ผลการทดลอง 2.1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้ลำปางโมเดล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 มีค่าเท่ากับ 82.18/82.81 (E₁/E₂) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.8210 คิดเป็นร้อยละ 82.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ .50 หรือร้อยละ 50 2.2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักการใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีคุณภาพหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คุณลักษณะอันพึงประสงค์พบว่า ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีอุปนิสัยหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีอัตลักษณ์หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3) ความพึงพอใจของบุคลากร พบว่า ผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53

คำสำคัญ: การบริหารโรงเรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study management problems in Kanlayanawat school. Under the Office of Secondary Educational Service Areas 25, 2) to create and develop cosmetic models 3) to test cosmetic models 4) to assess the satisfaction of personnel in the Kalayanawat school towards cosmetic models. The administration of teachers, students, parents of students in the academic year 2018 in Kanlayanawat School, consisting of 7,405 people. Grill of 1,984 people randomly selected using multi-stage. The tools used in the research were questionnaires, cosmetic models, 3 tests, learners quality

assessment, desirable characteristics assessment, personality assessment, identity assessment, satisfaction evaluation form. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, percentage, and t-test of variance.

The results of the research revealed that 1) The result of creating and developing the cosmetic model, field experiment design (1: 100), found that the efficiency of using the model of school management, Kanlayanawat By using cosmetic model 82.57 / 83.75 (E1 / E2), can be applied to the sample group. 2) The experimental results 2.1) The efficiency of the model of school management, Kanlayanawat By using cosmetic models The Office of Secondary Educational Service Area 25 was 82.18 / 82.81 (E1 / E2) higher than the specified criteria 80/80 and the effectiveness index was 0.8210 which is 82.10% higher than the specified criteria of .50 or 100 Each 50 2.2) Academic achievement Format principles Differences were statistically significant at the .05 level of quality of learners after using the model higher than before using the model. Differences were statistically significant at the .05 level. Desirable characteristics were found that The learners have desirable characteristics. After using the higher format, before using the pattern Differences were statistically significant at the .05 level. Students have characteristics after using the model higher than before using the model. Differences were statistically significant at the .05 level. The learners had identities after using the higher model than before using the model. Differences were statistically significant at the .05 level. 2.3) The satisfaction of personnel found that administrators, teachers, students and parents of students The satisfaction was at the highest level. The mean value is 4.51, the standard deviation is 0.53.

Keywords: The development of administrative model

บทนำ

รูปแบบการบริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนกัลยาณวัตร ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นช่วงรอยต่อระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา จากการสังเคราะห์กระบวนการในโรงเรียน พบว่า การบริหารจัดการของโรงเรียนยังไม่ชัดเจน ขาดความตระหนัก รับผิดชอบร่วมกันทั้งองค์กร การบริหาร และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง ดี มีสุข ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ขาดความเป็นระบบ ไม่ตรงความต้องการในงานแต่ละฝ่าย รวมทั้งการวางแผน และดำเนินงานพัฒนางานวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียน ทุกกลุ่มเป้าหมาย ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่เป็นที่น่าพอใจเนื่องจากนักเรียนมีผลการเรียนติด 0 และไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร แนวทางในการแก้ไข ปัญหาโรงเรียนกัลยาณวัตร ผู้บริหารโรงเรียนจึงได้ประชุม คณะกรรมการฝ่ายบริหารวิชาการโรงเรียนกัลยาณวัตร และที่ ประชุมให้ข้อเสนอแนะการพัฒนา รูปแบบการบริหาร

โรงเรียนโดยนำโมเดลที่มีอยู่มาสังเคราะห์ และนำไปปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ โดยรูปแบบจะต้องน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการศึกษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 เข้ามาปรับใช้กับเสื้อโมเดล KW MODEL มีการสังเคราะห์ และหลอมรวมจนได้โมเดลใหม่ซึ่งได้แก่ ลำปางโมเดล มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของผู้บริหารอย่างชัดเจน มีกระบวนการทำงานที่เป็นรูปธรรม ลำปางโมเดล หมายถึง รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 โดยมีกระบวนการทำงานที่เป็นรูปธรรม มีการนำเอานวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนางาน โดยสังเคราะห์การทำงานจากนโยบายต้นสังกัด คือการใช้นวัตกรรมในการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาองค์กรตามเป้าหมายของต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25 โดยใช้โมเดลคือ เสื้อโมเดล และ KW MODEL ภายใต้หลักสาราณียธรรม ภายใต้การบริหารโรงเรียนของนายประวิทย์กาศา บุญจุฑาสิริกุล ผู้อำนวยการ

โรงเรียนกัลยาณวัตรอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น (บันทึกการประชุมคณะกรรมการบริหารวิชาการ, 2561 : 2) สอดคล้องกับแนวคิดของคัมภีร์ สุตแท้ (2553 : 13) ได้กล่าวว่า รูปแบบเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นหรือพัฒนาแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของเรื่องให้เข้าใจง่ายขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ในที่นี้หมายถึง องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ของการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดณรงค์ ทุมแถว (2553 : 87) ได้กล่าวว่า รูปแบบเป็นแบบอย่างหรือแนวทางในการกระทำหรือดำเนินการใด ๆ ที่แสดงหรืออธิบายให้เห็นถึงโครงสร้างความคิดหรือความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ที่ศึกษา ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นหรือซับซ้อนก็ได้เช่นกัน โดยมีรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะปรากฏการณ์ และวัตถุประสงค์ของผู้สร้างและการพัฒนารูปแบบเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เชิดศักดิ์ ศึกโสภณ (2553 : 248-258) ได้กล่าวว่าการพัฒนารูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ มีการกำหนดทิศทางการบริหารงานโดยคำนึงถึงความต้องการความจำเป็น มีการวิเคราะห์งานหลักที่สำคัญและจำเป็นของสถานศึกษา มีการจัดทำแผนงบประมาณที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน มีการแปลงกลยุทธ์สู่การปฏิบัติโดยจัดทำเป็นแผนประจำปี การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารเป็นแบบล่างขึ้นบน มีโครงการสนับสนุนให้บุคลากรสามารถประเมินผล และนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม นอกจากนั้น ประจวบ จันทร (2556 : 218 - 227) ได้กล่าวว่ารูปแบบการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ จะต้องวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารโรงเรียน โดยผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง การจัดการสารสนเทศ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ และการจัดการกระบวนการ

สร้างโมเดล เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นรูปธรรม มีการนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาในการบริหารจัดการ โดยเริ่มต้นจากนโยบายต้นสังกัด จุดเน้นและกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อนำไปสู่ความมีเอกภาพและประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งทุกคนในองค์กรต้องมีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการกิจ และเป้าหมายความสำเร็จขององค์กร มีการสร้างเครือข่ายร่วมกันทำกิจกรรมและเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างความเสมอภาค ตลอดจนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ใส่ใจในการแก้ปัญหาจนผู้เรียนมีความสนุกกับการเรียนรู้ และพัฒนาสิ่งใหม่ๆ สามารถตอบสนองปรัชญาทางการศึกษา และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยสร้างรูปแบบขึ้นตามหลักวิชาการ นำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสม และหาคุณภาพของรูปแบบ ส่วนการพัฒนารูปแบบมีการดำเนินการเป็น สองขั้นตอน ประกอบด้วย การสร้างรูปแบบและการประเมินความเหมาะสมและการหาคุณภาพของรูปแบบ (บรรจง เจริญสุข, 2552 : 71 - 72) สอดคล้องกับงานวิจัยของประจักษ์พงศ์ วรณโชติ (2559:51- 55) พบว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลให้เป็นโรงเรียนคุณภาพ โดยกลยุทธ์การปฏิบัติที่เป็นเลิศ รูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลให้เป็นโรงเรียนคุณภาพ โดยกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติที่เป็นเลิศที่นำไปทดลองใช้ในการบริหารเชิงกลยุทธ์, การบริหารอย่างเป็นระบบ, การบริหารแบบมีส่วนร่วม, ภาวะผู้นำของผู้บริหาร, สร้างขวัญกำลังใจ ให้ครู บุคลากร ตลอดจนการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมกับชุมชน ซึ่งผลของการทดลองใช้เป็นไปตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของการเป็นโรงเรียนคุณภาพที่กำหนดไว้ได้แก่ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ อาคารสถานที่ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนร่วมมือกันจัดการศึกษาครูและบุคลากรได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ โรงเรียนมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับ และผลการทดลองเป็นไปตาม

เป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เพิ่มสูงขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหาร โรงเรียนจึงมีความสนใจ การทำวิจัยการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25 มาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียน กัลยาณวัตร ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทำการวิจัยการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตรโดยใช้สำอองโมเดล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการในโรงเรียน กัลยาณวัตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบสำอองโมเดล
3. เพื่อทดลองรูปแบบสำอองโมเดล
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของบุคลากรใน โรงเรียนกัลยาณวัตร ที่มีต่อรูปแบบสำอองโมเดล

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25 เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) (Research & Development)

เครื่องมือการวิจัย

การพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 25 เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามปัญหา
2. รูปแบบสำอองโมเดล
3. แบบทดสอบ มี 3 ฉบับ
4. แบบประเมินคุณภาพผู้เรียน

5. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
6. แบบประเมินอุปนิสัย
7. แบบประเมินอัตลักษณ์
8. แบบประเมินความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ชี้แจงหลักการและเหตุผล เพื่อทำความเข้าใจ เกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ให้นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนนครขอนแก่น รับทราบ

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 70 ข้อ เป็นข้อสอบ แบบปรนัย 5 ตัวเลือก นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกไว้ เป็นคะแนนการสอบก่อนเรียน ในวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2556 เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. ดำเนินการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียน กัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พ.ศ. 2561

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย IOC ค่าความยาก – ง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ ค่าประสิทธิภาพ ประกอบด้วย E_1 / E_2 , EI, ค่า t-test (pair t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สรุปปัญหาการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล พบว่า ปัญหาการพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลของผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมรายด้าน

พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 และด้านการบริหารงานทั่วไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

2. สรุปผลการพัฒนา

2.1 การสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้ สำอองโมเดล ทดลองแบบ One Group Design (1:1) จำนวน 3 คน 1 : 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนจากการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 51.00 ค่าประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 72.86 ส่วนคะแนนการสอบแบบทดสอบวัดความรู้ความจำหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 30.33 ค่าประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 75.83 จากผลการทดลองแบบ One Group Design (1:1) พบว่า การใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลมีประสิทธิภาพ 72.86/75.83 พบข้อบกพร่องได้แก่นักเรียนไม่เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติตามรูปแบบสำอองโมเดลที่ชัดเจน จากนั้นจึงนำผลมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปทดลองกับกลุ่มเล็กต่อไป

2.2 การสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ทดลองแบบ Small Group Design (1:10) จำนวน 9 คน 1 : 10 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนจากการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 55.60 ค่าประสิทธิภาพของ

การใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 79.43 ส่วนคะแนนการสอบแบบทดสอบวัดความรู้ความจำหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 32.20 ค่าประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 80.50 จากผลทดลองแบบ Small Group Design (1:10) พบว่า การใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลมีประสิทธิภาพ 79.43/80.50 พบข้อบกพร่องได้แก่นักเรียนไม่เข้าใจรายละเอียดของสำอองโมเดลที่ถูกต้อง จากนั้นจึงนำผลมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปทดลองกับกลุ่มแบบ 1 : 100 ต่อไป

2.3 การสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ทดลองแบบ Field Testing Design (1:100) จำนวน 30 คน 1 : 100 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนจากการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 57.80 ค่าประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 82.57 ส่วนคะแนนการสอบแบบทดสอบวัดความรู้ความจำหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 33.50 ค่าประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 83.75 จากผลการทดลองแบบ Field Testing Design (1:100) พบว่า การใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลมีประสิทธิภาพ 82.57/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

3. ผลการทดลอง

3.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล (กลุ่มโรงเรียนกัลยาณวัตร) พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนจากการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำออง

โมเดล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 57.53 ค่าประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล ระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 82.18 ส่วนคะแนนการสอบแบบทดสอบวัดความรู้ความจำหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 37.12 ค่าประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 92.81 จากผลการทดลองพบว่าการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล มีประสิทธิภาพ 82.18/92.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

80/80 ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล มีค่าเท่ากับ 0.8210 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.10 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ .50

3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ อุปนิสัยผู้เรียน และอัตลักษณ์ผู้เรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ อุปนิสัยผู้เรียน และอัตลักษณ์ผู้เรียน ระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25

ตัวแปร	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	270	23.92	2.293	37.12	1.126	-85.067	0.00*
คุณลักษณะอันพึงประสงค์		3.15	0.57	4.77	0.54	-109.400	0.00*
อุปนิสัยผู้เรียน		3.48	.25	4.62	.07	-69.836	0.00*
อัตลักษณ์ผู้เรียน		3.41	.21	4.56	.08	-82.268	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (N = 270 , df = 269)

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผลการทดสอบหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีคุณภาพหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีอุปนิสัย หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีอัตลักษณ์ หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ตารางความพึงพอใจ ความพึงพอใจของผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล โดยรวมรายด้าน พบว่า ผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 รองลงมา คือ ด้าน หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และด้านเครือข่ายการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ปัญหาการพัฒนา รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลของ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การพัฒนา รูปแบบการบริหาร

โรงเรียนส่วนมากพบว่า การบริหารโรงเรียนมีปัญหาด้านการบริหารงบประมาณ ปัญหาด้านการบริหารงานบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารวิชาการและ ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป นอกจากนั้นยังพบปัญหาอื่นๆที่ก่อให้เกิดปัญหาในการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียน ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงาน บุคลากรน้อย มีภาระงานมาก งบประมาณที่จำกัด ขาดการตรวจสอบ ติดตามประเมินผล สื่อเทคโนโลยีไม่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ อัสวิน ดิมานันท์ (2556 : 2) โรงเรียนพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ขาดปัจจัยหลายประการที่จะอำนวยต่อการบริหารและพัฒนาโรงเรียนให้เป็นที่พึงพอใจของทุกฝ่ายในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งไม่สามารถที่จะจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาในระดับที่พึงพอใจได้ปัจจัยที่มีผลและเป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาคือ สภาพการบริหารงานแบบโคตเคียว งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาขาดแคลนและ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่เพียงพอ หน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาในพื้นที่และผู้นำชุมชนให้ความสำคัญต่อการศึกษาน้อย ผู้ปกครองนักเรียนมีฐานะยากจนเป็นส่วนใหญ่ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ตลอดจนการให้ความร่วมมือของชุมชนซึ่งเป็นแบบต่างคนต่างอยู่ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติตามภารกิจงานของโรงเรียนทั้ง 4 ด้านได้แก่ งานวิชาการงานบุคลากรงานงบประมาณและงานบริหารงานทั่วไปโรงเรียนได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด โดยพยายามดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารแต่ก็ยังไม่ได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัสวิน ดิมานันท์ (2556 : 76-78) การวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตามทัศนะของครูโรงเรียนพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2) ครูผู้สอนในโรงเรียนพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนแบบมี

ส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านงบประมาณและด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านบริหารทั่วไปอยู่ในระดับปานกลางส่วนที่เหลืออยู่ในระดับน้อย ได้แก่การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านบุคลากรและด้านวิชาการ 3) ครูผู้สอนในโรงเรียนพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ที่มีประสิทธิภาพต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผลการทดลองแบบ One Group Design มีประสิทธิภาพเท่ากับ 72.86/75.83 (E1/E2) พบข้อบกพร่องได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติตามรูปแบบสำอองโมเดลที่ชัดเจน จากนั้นจึงนำผลมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปทดลองกับกลุ่มเล็กต่อไป ทดลองแบบ Small Group Design (1:10) พบว่า การใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลมีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.43/80.50 พบข้อบกพร่องได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจรายละเอียดของสำอองโมเดลที่ถูกต้อง จากนั้นจึงนำผลมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องของรูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดล แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปทดลองกับกลุ่มแบบ 1 : 100 ผลการทดลองแบบ Field Testing Design (1:100) พบว่า การใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอองโมเดลมีประสิทธิภาพ 82.57/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ตามสมมติฐาน โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษารายกรณีหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้น นำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ

รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการและเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ อาจินต์ จูรณผล (2556 : 74) ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ผู้วิจัยอาจจะศึกษารายกรณีหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการศึกษานำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการและเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปการศึกษาในขั้นตอนนี้จะมีขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

- 1) การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นร่างกรอบแนวคิดการวิจัย
- 2) การศึกษาจากบริบทจริงในขั้นตอนนี้อาจจะดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้ 2.1) การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น 2.2) การศึกษารายกรณีหรือพหุกรณี หน่วยงานที่ประสบความสำเร็จหรือมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ 2.3) การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ วิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น 3) การจัดทำรูปแบบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิชัย เศษสุวรรณนิธิ (2557 : 113-118) ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ ด้านปัจจัยนำเข้า มี 2 องค์ประกอบย่อย การนำองค์การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลด้านกระบวนการมี 4 องค์ประกอบ

ย่อยการวางแผนกลยุทธ์ การจัดการกระบวนการ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ การจัดการความรู้ และ ด้านผลผลิต ได้แก่ ผลลัพธ์การดำเนินงานของโรงเรียน 2) ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่า โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านความเป็นไป ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความสอดคล้อง และ 4) ด้านความเหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 3

3. ผลการทดลอง พบว่าการใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สํานักโมเดล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.18/92.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.8210 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.10 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ .50 เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ วิธีการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในสภาพการณ์ต่าง ๆ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบ และง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยมีรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะปรากฏการณ์ และ วัตถุประสงค์ของผู้สร้างและการพัฒนารูปแบบเป็นสำคัญ จะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชา และเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับรายวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ เฟซิญ กิจระการ (2544 : 49 - 51) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การหาประสิทธิภาพมีความหมายดังนี้ คือเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แบบฝึกทักษะนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปใช้สอนนักเรียนได้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน

2 ประเภท คือพฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือประสิทธิภาพทางกระบวนการ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ ดังนั้น E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองาน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัคดา พิลาชัย (2556 : 184-187) ผลการวิจัยพบว่า การสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอน นานุกศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์

ชุด ระบายคุณธรรมแปดประการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระที่ 3 นาฏศิลป์ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อนำไปทดลองใช้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.06/85.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

4. เปรียบเทียบผลการทดสอบความรู้ความจำ ก่อนและหลังใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยใช้สำอานโมเดล ผลการทดสอบหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญมากสำหรับนักเรียน จำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพราะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอันเนื่องจากการจัดการเรียนการสอน ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การที่จะทำได้ผลการทดสอบมีความถูกต้องเที่ยงตรง เชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ ภัทธา นิคมานนท์ (2543 : 67-83) 1) พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านความสามารถทางสติปัญญาของบุคคลจำแนกได้ ดังนี้ 1.1) ความรู้ความจำ คือ ความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมี

ประสบการณ์มาก่อน โดยวิธีใดก็ตาม ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้ยังจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ ความรู้เฉพาะเรื่องความรู้ในวิธีดำเนินการ และความรู้รวบยอดในเรื่อง (1.2) ความเข้าใจ เป็นผลจากการเอาความรู้จากประสบการณ์ในชั้นความรู้ ความจำมาผสมผสานจนกลายเป็นสมรรถภาพสมองชนิดใหม่ ซึ่งความเข้าใจมี 3 ลักษณะ คือการแปลความ การตีความ และการขยายความ (1.3) การนำไปใช้ เป็นความสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้วไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ หรือสถานการณ์ที่ไม่เคยพบมาก่อน แต่อาจใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยพบเห็นมาก่อนก็ได้ (1.4) การวิเคราะห์มีความสามารถแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ ทำให้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์กันได้อย่างชัดเจน สามารถค้นหาความจริงต่างๆ ที่แอบแฝงอยู่ในเรื่องเรื่องนั้นๆ ได้ การวิเคราะห์มี 3 ลักษณะมี 3 ลักษณะได้แก่ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์หลักการ (1.5) การสังเคราะห์ เป็นการนำเอาองค์ประกอบย่อยๆ ตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไปมารวมกันเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน เพื่อให้เห็นโครงสร้างที่ชัดเจนแปลกใหม่ไปจากเดิมมีลักษณะคล้ายความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่แปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ การสังเคราะห์มี 3 ประเภท ได้แก่ สังเคราะห์ความ สังเคราะห์แผนงาน และสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (1.6) การประเมินผลเป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของแนวความคิด ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะพร้อมๆ กับสามารถแสดงเหตุผลที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับการตัดสินนั้นๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฐาปกรณ์ แก้วมาเมือง (2554 : 88-89 พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ .01 4) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5) นักเรียนที่เรียนสังคมศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 3

5. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นการพัฒนาความสามารถในการรู้คิดเป็นพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม เนื่องจาก ผู้มีคุณธรรมจริยธรรมสูง มักเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ และสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับสาเหตุและผลของการกระทำได้ ส่วนจริยธรรมหรือความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้อง มิได้เกิดจากการเรียนรู้ มิได้เกิดจากสังคมแวดล้อม แต่เกิดจากการคิดไตร่ตรองตามเหตุผลของแต่ละบุคคล พัฒนาการของจริยธรรมเป็นผลของการสังเกต และการคิดไตร่ตรองของบุคคล ผู้ที่ไม่ชอบสังเกตหรือไม่ชอบที่จะคิดไตร่ตรอง พัฒนาการทางจริยธรรมก็ไม่เกิด แม้ว่าพัฒนาการทางปัญญาได้เข้าสู่ขั้นสูงแล้วก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ ทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้คิดของเพียเจต์ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2551 : 15 - 18) สรุปว่า สติปัญญา หรือ ความสามารถในการรู้คิดเป็นพื้นฐานของการมีคุณธรรมจริยธรรม เนื่องจาก ผู้มีคุณธรรมจริยธรรมสูง มักเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ และสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับสาเหตุและผลของการกระทำได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวดี เซ็นเสถียร (2559 : 74-80) ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทจริงของผู้บริหารในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี รองลงมา คือ ด้านการเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 2) บทบาทที่คาดหวังของผู้บริหาร

ในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี รองลงมา คือ ด้านการเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการเป็นผู้วางแผน 3) บทบาทจริง และบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในภาพรวม และเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด คือ ด้านการเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รองลงมา คือ ด้านการเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน และด้านที่มีความแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 3

6. ผู้เรียนมีอุปนิสัยหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ อุปนิสัยสามารถจำแนกบุคลิกภาพของบุคคล อุปนิสัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลและที่สำคัญอุปนิสัยเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในองค์กรเพราะบุคลากรจะเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองเมื่อมีสิ่งเร้าเกิดขึ้นนั่นเอง ในการสร้างอุปนิสัยที่ดีเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานที่ดีขึ้น แข็งแกร่งจนนำตัวเรา รู้จักคิดริเริ่ม กล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ๆ บุคคลในองค์กรมีความสัมพันธ์กัน ส่งผลให้การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และนำองค์กรไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ อัลล์พอร์ต (Allport, Gordon W. 1937) อุปนิสัยของบุคลิกภาพของบุคคล ประกอบด้วย อุปนิสัยพื้นฐาน หมายถึง อุปนิสัยของบุคคลที่มีความคล้ายคลึงกันเนื่องจากเกิดและเติบโตภายในสังคมและวัฒนธรรมเดียวกันจึงทำให้มีอุปนิสัยส่วนหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน อุปนิสัยส่วนบุคคล หมายถึง อุปนิสัยลักษณะที่เป็นลักษณะเอกลักษณ์เฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันไป เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่สามารถนำอุปนิสัยส่วนนี้ของแต่ละคนมาเปรียบเทียบกันได้ จึงแบ่งอุปนิสัยของบุคคลไว้ดังนี้ 1) อุปนิสัยหลัก หมายถึง อุปนิสัยที่เด่นชัดที่บุคคลนั้นแสดงออกมาเหนืออุปนิสัยอื่นๆซึ่งยากจะ

ลบล้างหรือปิดบังซ่อนเร้นเอาไว้ ดังนั้นอุปนิสัยหลักจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเกือบทุกด้าน จนกระทั่งเมื่อเอ่ยถึงบุคคลใดขึ้นมาจะทำให้นึกถึงอุปนิสัยหลักของเขาทันที

2) อุปนิสัยร่วม หมายถึง กลุ่มลักษณะอุปนิสัยที่บุคคลแสดงออกมาในสถานการณ์ต่างๆ เพียง 5-10 ลักษณะเท่านั้น ไม่ได้แสดงออกมาทั้งหมด

3) อุปนิสัยหัตถิยภูมิ หมายถึง อุปนิสัยทั่วไปหลายๆอย่างที่มีอยู่มากมายในตัวบุคคลแต่เป็นอุปนิสัยแบบกว้างๆซึ่งโดยทั่วไปมักจะเกี่ยวกับความคิดเห็น ทักษะการสนทนา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนัญญา ไชลออ (2560 : 213-244) พบว่า 1) กลุ่มทดลองมีความรู้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หลังการเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มทดลองมีทักษะในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) และกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมมีทัศนคติเพื่อเสริมสร้างทักษะในการทำงานร่วมกันผู้อื่นในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ไม่มีความแตกต่างกันทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปใช้ ได้แก่ 1) การสนับสนุนส่งเสริมจากเจ้าของกิจการ 2) ผู้สอน 3) ผู้เรียน 4) การลงมือปฏิบัติจริง 5) สภาพแวดล้อม และเงื่อนไขการนำไปใช้ ได้แก่ 1) ผู้สอนที่มีบทบาทเป็นผู้ประสานงานเพื่อน 2) ระยะเวลาในการเรียนที่สามารถปฏิบัติการ โครงการร่วมกัน 3) การเรียงลำดับเนื้อหาที่พัฒนาจากองค์ประกอบทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 4) ความเข้าใจภาษาในการร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 3

7. ผู้เรียนมีอัตลักษณ์ หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การสร้างอัตลักษณ์เป็นการสร้างความเป็นตนเองที่เกิดจากการนิยามตนเองจากการ

ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในระดั่งสังคม และเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกี่ยวข้องกับกลไกสังคม เป็นกระบวนการสร้างวาทกรรมโดยผ่านภาษา วิธีชีวิตและวิถีคิดต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างอำนาจหรือความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะให้กับตนเอง อัตลักษณ์ยังมีกระบวนการสืบทอดอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เพื่อสร้างความเหมือนในพวกเรา และความต่างจากพวกเขาจึงเกิดขึ้น ในกระบวนการนี้ อาจมีทั้งการสืบทอดของเก่าอย่างสิ้นเชิง และการหยิบยืมบางส่วนทางวัฒนธรรมคนอื่นมาปรับปรุงใหม่ให้เป็นของเรา อัตลักษณ์ที่สืบทอดมาตั้งแต่อดีต แม้จะผ่านกาลเวลาหลายยุคหลายสมัย แต่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป ยังคงสอดคล้องกับความต้องการของยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของฉลาดชาวยรมิตานนท์ (2545 : 34) อัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นลอยๆตามธรรมชาติ แต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง และวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งก่อสร้างทางสังคม นอกจากนี้วัฒนธรรมก็ไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่งหรือตายตัว หากแต่มีรูปแบบเป็นวงจรที่เรียกว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” ดังนั้นอัตลักษณ์ทั้งหลายมีกระบวนการถูกผลิต ให้เกิดขึ้นสามารถถูกบริโภค และถูกควบคุมจัดการ อยู่ในวัฒนธรรมเหล่านั้น และทั้งนี้ยังมีการสร้างความหมายต่างๆ ผ่านทางระบบต่างๆของการสร้างภาพตัวแทน ที่เกี่ยวกับตำแหน่งแห่งที่ต่างๆทางอัตลักษณ์อันหลากหลายที่เราเลือกใช้หรือนำเอามาสร้างเป็นอัตลักษณ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทองพรรณ ปัญญาอุดมกุล (2556 : 119-202) การวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการสร้างอัตลักษณ์ของสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในเขตภาคเหนือตอนบน ในสภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน ด้านสภาพแวดล้อม การกำหนดอัตลักษณ์ องค์ประกอบของอัตลักษณ์ การปฏิบัติตามอัตลักษณ์ การประเมินอัตลักษณ์ อยู่ในระดับมากส่วนด้านการธำรงรักษาอัตลักษณ์ อยู่ในระดับปานกลาง

2) กลยุทธ์การสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในเขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความพร้อม ความตระหนักและความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้กับ

ผู้เกี่ยวข้องและชุมชน กลยุทธ์ที่ 2 ปรับระบบวางแผนและการบริหารจัดการเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและสร้างเครือข่ายการพัฒนาเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา 3) การตรวจสอบกลยุทธ์การสร้าง อัตลักษณ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นกลยุทธ์หลักทั้ง 4 กลยุทธ์อยู่ในระดับมากที่สุด

8. ผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 รองลงมา คือ ด้าน หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และด้านเครือข่ายการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 เหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความพึงพอใจในการบริหารและผลการบริหารโรงเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ผู้บริหารจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จอย่างสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow, 1970 : 69-80) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับลำดับขั้นของความต้องการ โดยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า “มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วความต้องการสิ่งอื่นๆ ก็จะตามมาอีก ความต้องการของคนเราอาจจะเกิดขึ้นซ้ำซ้อนกันความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้” ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นดังนี้ ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ความต้องการความ

ปลอดภัยความมั่นคงในชีวิต ความต้องการทางสังคม ความต้องการมีฐานะมีความอยากเด่นในสังคมมีชื่อเสียงอยากให้นุคคลยกย่องอยากมีอิสรภาพ และ ความต้องการความสำเร็จในชีวิตเป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกธราช วรรณโสภณ (2557 : 111-114) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาส ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสจำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอิสระ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 4

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1. ควรนำผลการวิจัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนไปใช้ในโรงเรียน
2. ควรนำผลการวิจัยด้านหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในโรงเรียน
3. ควรนำผลการวิจัยด้านการสร้างเครือข่ายการศึกษาไปใช้ในโรงเรียน
4. ควรนำผลการวิจัยด้านการบริหารจัดการไปใช้ในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัย ด้านเก่ง ดี มีสุข ของนักเรียนทุกระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาและวิจัยด้านเจตคติของนักเรียนทุกระดับชั้น
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยด้านความมีเอกภาพของนักเรียนทุกระดับชั้น
4. ควรมีการศึกษาและวิจัยด้านบริหารงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- กัมภีร์ สุดแท้. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ฉลาดชาย รมิตานนท์. แนวคิดในการศึกษาอัตลักษณ์ความเป็นไท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2545.
- เชิดศักดิ์ ศุภโสภณ. การพัฒนารูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานของรัฐ. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- ชนัญญา ไชล่อ. การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามแนวคิดความฉลาดทาง วัฒนธรรม และแนวคิดอุปนิสัย 7 ประการของสติเฟ้น อาร์ โควีเพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. วิทยานิพนธ์ (ค.ศ.). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.
- ฐาปกรณ์ แก้วมาเมือง. ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัดดู 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2554.
- ณรงค์ ทุมแถว. การนำเสนอรูปแบบการบริหารงานของเครือข่ายสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วิทยานิพนธ์ อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2553.
- ทองพรรณ ปัญญาอุดมกุล. กลยุทธ์การสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในเขตภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2556.
- นัสดา พิลาชัย. การพัฒนาคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ ชูด ระบำคุณธรรมแปดประการสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ่อน้อยประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 1. อุตรธานี : สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 1, 2556.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2554.
- บรรจง เจริญสุข. การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2552.
- ประจวบ จันท. รูปแบบการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2556.
- ประจักษ์พงศ์ วรรณโชติ. การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลให้เป็นโรงเรียนคุณภาพโดยกลยุทธ์การปฏิบัติที่เป็นเลิศ. วิทยานิพนธ์ ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556. เสด็จฯ กิจกรรม. การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : อักษราพัฒนา, 2543.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. ถวายในหลวงประจำปีการศึกษา 2550. กรุงเทพฯ : ศูนย์คุณธรรม, 2551.
- สุทธิชัย เดชสุวรรณนิธิ. การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2557.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- สุวลี เชื้อเสถียร. การศึกษาเปรียบเทียบบทบาทจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2559.

อาจันต์ จรูญผล. การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. ปรินญาคุยภัณฑ์ ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556.

เอกราช วรรณ โสภ. ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานโรงเรียน ขยายโอกาส เขตอำเภอพนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาน่านเจริญ. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2557.

อัศวิน ดีมานน . สภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตามทัศนะของครูโรงเรียนพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ , 2556.

Allport, G. W. Attitudes. **In Handbook of social psychology**. Edited by C. Murchison, Worcester, MA: Clark Univ. Press. 1937.

Maslow, Abraham Harold. **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper and Row Inc, 1970.